

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 10ης Ιουλίου 2014 [αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fazenda Pública κατά Banco Mais SA

(Υπόθεση C-183/13) ⁽¹⁾

(Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 77/388/ΕΟΚ — Άρθρο 17, παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο, στοιχείο γ' — Άρθρο 19 — Έκπτωση του φόρου επί των εισροών — Πράξεις χρηματοδοτικής μισθώσεως — Αγαθά και υπηρεσίες μικτής χρήσεως — Κανόνας προσδιορισμού του εκπεστέου ΦΠΑ — Εξαιρετικό καθεστώς — Προϋποθέσεις)

(2014/C 315/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Fazenda Pública

κατά

Banco Mais SA

Διατακτικό

Δεν αντιβαίνει στο άρθρο 17, παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο, στοιχείο γ', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, η επιβολή από κράτος μέλος της υποχρεώσεως σε τράπεζα που ασκεί, μεταξύ άλλων, δραστηριότητες χρηματοδοτικής μισθώσεως, υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, να ενσωματώνει στον αριθμητή και τον παρονομαστή του κλάσματος που αποτελεί τη βάση για τον προσδιορισμό μιας και μόνον αναλογίας εκπτώσεως για σύνολο αγαθών και υπηρεσιών μικτής χρήσεως αποκλειστικώς και μόνον το μέρος των καταβληθέντων από τους πελάτες της μισθωμάτων στο πλαίσιο των συμβάσεων τους χρηματοδοτικής μισθώσεως που αντιστοιχεί στους τόκους, εφόσον τα προαναφερθέντα αγαθά και υπηρεσίες χρησιμοποιούνται προεχόντως για τη χρηματοδότηση και τη διαχείριση των εν λόγω συμβάσεων, πράγμα το οποίο αποκείται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

⁽¹⁾ EE C 189 της 29.6.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 10ης Ιουλίου 2014 [αίτηση του Juzgado de lo Social n° 1 de Benidorm (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Víctor Manuel Julián Hernández κ.λπ. κατά Puntal Arquitectura SL κ.λπ.

(Υπόθεση C-198/13) ⁽¹⁾

(Προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη — Οδηγία 2008/94/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Αξίωση εργοδότη σε αποζημίωση έναντι κράτους μέλους για τους μισθούς υπερημερίας που κατέβαλε σε εργαζόμενο κατά τη διάρκεια ένδικης διαδικασίας στο πλαίσιο της οποίας αμφισβητήθηκε το κύρος της απολύσεώς του μετά την παρέλευση της 60ής εργάσιμης ημέρας από την άσκηση της αγωγής κατά του κύρους της απολύσεως — Έλλειψη αξιώσεως αποζημιώσεως σε περίπτωση άκυρης απολύσεως — Υποκατάσταση του εργαζομένου στην αξίωση αποζημιώσεως του εργοδότη του σε περίπτωση προσωρινής αφερεγγυότητας του δεύτερου — Δυσμενής διάκριση των εργαζομένων η απόλυση των οποίων είναι άκυρη — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Πεδίο εφαρμογής — Άρθρο 20)

(2014/C 315/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social n° 1 de Benidorm

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Víctor Manuel Julián Hernández, Chems Eddine Adel, Jaime Morales Ciudad, Bartolomé Madrid Madrid, Martín Sellé Orozco, Alberto Martí Juan, Said Debbaj

κατά

Puntal Arquitectura SL, Obras Alteramar SL, Altea Diseño y Proyectos SL, Ángel Muñoz Sánchez, Vicente Orozco Miro, Subdelegación del Gobierno de España en Alicante

Διατακτικό

Εθνική ρύθμιση όπως η επίμαχη κατά την οποία ο εργοδότης μπορεί να ζητήσει από το οικείο κράτος μέλος την καταβολή των μισθών υπερημερίας κατά τη διάρκεια της ένδικης διαδικασίας στο πλαίσιο της οποίας αμφισβητείται το κύρος των απολύσεων μετά την παρέλευση της 60ής εργάσιμης ημέρας από της ασκήσεως της αγωγής και κατά την οποία, όταν ο εργοδότης δεν κατέβαλε τους συγκεκριμένους μισθούς και τελεί σε κατάσταση προσωρινής αφερεγγυότητας, ο οικείος εργαζόμενος μπορεί, διά υποκατάστασως εκ του νόμου, να ζητήσει απευθείας από το εν λόγω κράτος την καταβολή των εν λόγω μισθών, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2008/94/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, περί προστασίας των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη, και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να εξετασθεί υπό το πρίσμα των εγγυήσεων των θεμελιωδών δικαιωμάτων του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, ιδίως, του άρθρου του 20.

(¹) EE C 189 σ. 29.6.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 10ης Ιουλίου 2014 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Impresa Pizzarotti & C. Spa κατά Comune di Bari, Giunta comunale di Bari, Consiglio comunale di Bari

(Υπόθεση C-213/13) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Συμβάσεις δημοσίων έργων — Οδηγία 93/37/ΕΟΚ — Πράξη «αναλήψεως δεσμεύσεως για εκμίσθωση» κτιρίων τα οποία δεν έχουν ακόμα ανεγερθεί — Εθνική δικαστική απόφαση έχουσα ισχύ δεδικασμένου — Περιεχόμενο της αρχής του δεδικασμένου επί καταστάσεως ασυμβίβαστης προς το δίκαιο της Ένωσης)

(2014/C 315/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Impresa Pizzarotti & C. Spa

κατά

Comune di Bari, Giunta comunale di Bari, Consiglio comunale di Bari

παρισταμένων των: Complesso Residenziale Bari 2 Srl, Commissione di manutenzione della Corte d'appello di Bari, Giuseppe Albenzio, ενεργούντος υπό την ιδιότητα του «commissario ad acta», Ministero della Giustizia, Regione Puglia

Διατακτικό

1) Το άρθρο 1, στοιχείο α', της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων, έχει την έννοια ότι σύμβαση που έχει ως κύριο αντικείμενο την κατασκευή ενός έργου ανταποκρινόμενου στις ανάγκες που έχει καθορίσει η αναθέτουσα αρχή αποτελεί σύμβαση δημοσίων έργων και δεν εμπίπτει, ως εκ τούτου, στην εξαίρεση την οποία προβλέπει το άρθρο 1, στοιχείο α', σημείο iii, της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών, έστω και αν περιλαμβάνει ανάληψη δεσμεύσεως για εκμίσθωση του συγκεκριμένου έργου.